

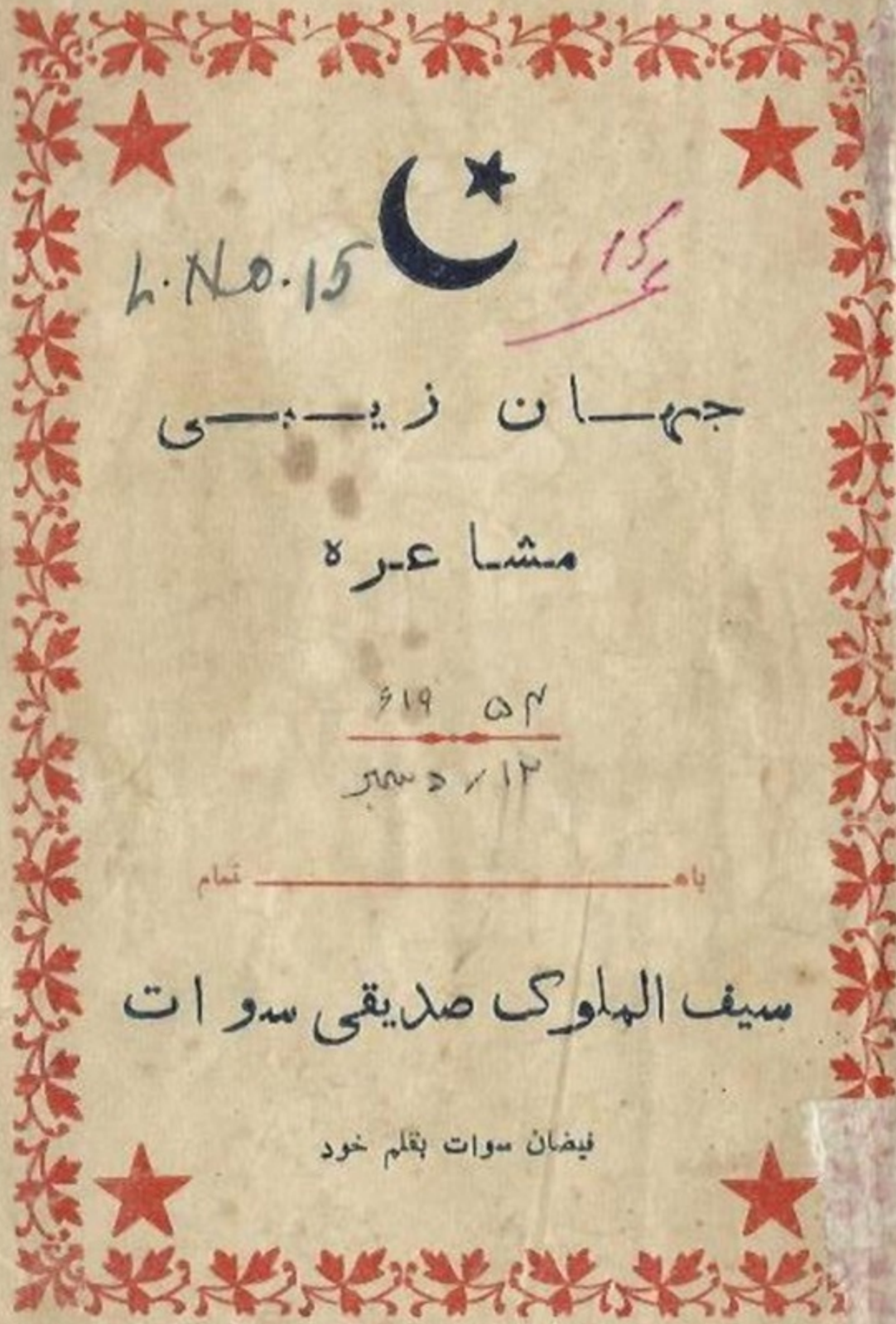

Ketabton.com
Abdul Haq Jahanzeb

This book was gifted in honour
Jahanzeb on the auspicious
Festival as special contribution
12 December 1954. **Pukhto.N**
this book to its readers t

G.11.S. 5. 1000000000

h. No. 15

15

جهان زیبای

مشاعر

۶۱۹ ۵۴
 ۱۲ / ۵

بام تمام

سیف الهاوگ صدیقی سوات

فیضان سوات بقلم خود

تعداد ۵۰۰ عبدالحمید محمد سعید منگوره سوات

No. 19
16.7.57

۷۸۶

جهان زيبی

مشاعر

زير سر پرستی سيف الملوک
صديقي رياست سوا
ليکونکے اور مرتب کو نکے فيضان سوا

Govt. Higher Secondary School
Acc No. 15
Date
KADAL Swat

تمہید کتاب

چونکہ سنخمال د حضور اعلیٰ حضرت ہمایونی
جناب محمد عبد الحق جہان زیب خان
صاحب حکمران ریاست سوادام اقبالہ د
جشن سالگری ۱۹۵۲ء د ۱۲ د ستمبر
محلہ موہن د خوگ وطن بناغلی محترم جناب
سیف الملوک صاحب صدیقی پوخلور طرحہ د خیل فکر
دنتا جو نہ منتخب کرے پہ غوی باندا دیبانو
اوشاعر اوصاحب خیل خیل جدبانشکار کرے
لہذا داموہن د پوہموجے پہ طور پہ حد د حلقہ احباب
اودناظرنو د جشن کنی پیش کوو۔

(گر قبول افتد ز ہی عز و شرف)
فیضان عفی عنہ
(سید و شریف)

غازی ملت حکمران سوات

د نظمو نو فہرست

نمبر شمار	عمر نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نظم نوم د شاعر و دہنہ	نمبر شمار
۱	تمہید کتاب	۲	۱۱	۴۶
۲	سیف الملوک ضابطہ	۲	۱۲	۷۸
۳	فضل الرحمٰن فیضاً	۱۳	۱۳	۸۰
۴	حبیب الرحمن حبیباً	۲۳	۱۲	۸۳
۵	امیر حیدر ضابطہ	۳۳	۱۵	۸۹
۶	ایاز صاحب کراچی	۲۲	۱۴	۹۶
۷	عبد المالك ضابطہ	۲۷	۱۷	۱۰۰
۸	شیر محمد خاصا مینو	۵۵	۱۸	۱۰۶
۹	احمد خاصا نشتر	۵۸	۱۹	۱۱۸
۱۰	مولو ضیاء الحق ضابطہ	۶۳	۲۰	۱۲۰

فہرست نامہ

نوم د شاعر و دہنہ

نظم

نمبر شمار

۱ تمہید کتاب

۲ سیف الملوک ضابطہ

۳ فضل الرحمٰن فیضاً

۴ حبیب الرحمن حبیباً

۵ امیر حیدر ضابطہ

۶ ایاز صاحب کراچی

۷ عبد المالك ضابطہ

۸ شیر محمد خاصا مینو

۹ احمد خاصا نشتر

۱۰ مولو ضیاء الحق ضابطہ

اوس جو رد ترقی و محو نبرد پاره دی اسباب
 ختله پہ عروج د سوات تاریخ دے پھر باب
 مالیارچہ دکلزار لڑ کپہ زاغ زغن غر اب
 د سیال سرہ چہ سیال کر و مونبر والی عالیجناب
 دا اول ددہ ہمت دے خان خبر کپہ د احوالہ
 یوزہ نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 صحت درلہ در کوی پاک اللہ غنی غفور دے
 زارہ حوانان، وارہ ہر یوپہ ساعت مسرور دے
 فرمان چہ خہ کوے پہ صدق موبہ تہ منظور دے
 د قوم د ترقی خدمت د نور علی نور دے
 شری د دوری شو بہتر د زرین شالہ
 یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ
 وطن د باغ رم کپہ خوک ناشکرہ د احسان دی

جناسیف الملوک صادق الایب سوات

طرح

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ ہر طرف تہ حمالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

رازہ تماشہ او کپہ د اقبال ختله نمدے

مولی پہ لوی احسان را کپے دادر نیم اختر دے

خوشحالہ قام پد کپہ جہازیب د دوی رہبر دے

بل گورہ خارورہ چہ نین باڑہ د سہبر دے

ہم رو بہ ترقی دوی د اجشن کال تر کالہ

یوزہ یوازے نیم چہ پد کیمہ خوشحالہ

ناشکره به هغه وی چه په مثل د شیطان د
 اصیل پر خوشحالیری په مونږ فضل د سبحان د
 حصه د منافق د لته هم هلته کښن نیران دے
 هر دم په ژوند کښن نه کړه صدیقی د خپل وصاله
 یوزه یوازے نه یم چه په د یمه خوشحاله

طرح
 ن ن
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

نن باره د سهر د پتنگان را غله په شمع
 طوطیا په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 نن باره د سهر د خوشحالی د ه په هر لور
 هر خواته نظر او کړه چوانان دی کور په کور
 غنچه شنه د خندانه پوے بکبله کوی شور
 دعاء کوی سلطانته چه ئے ورک کړه ظلم زور

هر یو په خپل پوره د نه ئے شته د بل نه طمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 خندا د خوشحالی د ه په چانشته درد و غم
 دعاء کوی الله ته د خپل و الی اعظم
 ادیب شاعر چه وړاند کړه قرطاس ته خپل قلم
 او صاف د جهان زیبا لاپوره نرو و زرشه خم
 جمال ستا د کمال چه په نظر شو د جامع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 رښتیاده چه عادل سلطان د پاک الله رحمت دے
 داهم د خدای د لوری پوښ فضل عنایت دے
 خندا یگو، خوشحالی کو په هر خای همونږ وقت د
 غمخوار د هر یو کار چنپله غازی ملت دے
 په تا چه خوک خفه و عارب د زرتوزر کوی قمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

ستره چه ماضی خمون د حال د انعکاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

نشته یو مثال چه به وی دا دور و دوران د چا

نه به یو منصف عادل، بیدار وی حکمران د چا

نه به زیب زینت لکه خمون وی په جهان د چا

دا سے رقیبا به په تعجب نه وی حیران د چا

لویه تجربه د لقمان او بلینا سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

تا د ملک او قوم چه په کوم شان سه تعمیر کړے

بل د صحت تعلیم عجب غوندی تدبیر کړے

بنسکله کور په کور چه انتظام د تنویر کړے

هر ځای کبی انصاف د غریب او دامیر کړے

حک خیر الناس و من ینفع الناس سه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

چه شکر نن او نه کړی دا بد بخته بد کړ دا ده

خلاف د اولی الامر په تحقیق کبی کنه کار د

تعمیر انصاف د سوات په مثل بل په کوم دیا رده

صحت دولت د علم کړه حاصل که ستا پکار د

حق وایه صدایقی حق ته د تھیک و نیسه سمع

طوطیان په گلستان کبی په خندا کینا سته جمع

طرح

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

دا سے تجربه په تحقیق کبی د احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی د فکر ځان ته نن او د پرون او کړی

فرق په رشتیا د وصال او د بیلتون او کړی

بل د زړه په سترگو د کتنه د گردون او کړی

شکر د الله د بهر د عهد د مامون او کړی

گو یا پہ دغہ قوم فضل دَرَبِ العَلَمِینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی
 مشہور پہ تواریخ کبھی دے عدلِ جہا نکیر
 ترے دَ انصاف دَ پارہ دہ بہ و کاز نَحْمِیر
 مظلوم بہ ہلہلہ لار شہر چہ بہ وہ دَ حَآنِ پہ ویر
 وئیل بہئے فریادی تہ راتہ اودِ کرا تقرر ییر

سَلِمْ پہ دغہ وصف یا دید لے پہ تحسینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

یو خُو خبرے واورہ تہ دَ غازی مِلّت
 ربتینے نگہبان دے دَ خپل مُلک اور عیّت
 پخپلہ دَ سپاہی پشان و لاروی پہ خدمت
 فریاد دَ فریادی اوری ہر جائی پہ ہر ساعت
 اوصاف لے نہ ختمی ہی کہ ہر وصف پہ تضمینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

تیر زمانے تہ چہ ن فکر خوک دَ سوات کوی
 خدا تیکو کہ انسان وی دے بہ فخر ستا پہ ذات کوی
 یا وہ قتل خون یا مطالعہ دَ کائینات کوی
 حکمہ ہر یوکس پہ دے خلوص صدق صفات کوی
 ہر جائی اوری دَ صدیقی دَ حق شناسی
 ہر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

محفوظہ خزانہ وی چہ پلاس کبھی دَ آمینِ شِی
 دروغ نردی رشتیادی پہ رشتیا کہ دِیقِینِ شِی

پہ صدق چہ خدمت کوی مالبار دَ گلستان
 بلبیل و رلہ راغوار ہی بل تہ لے کوی زاغان
 زاغ و زغن چہ نہ وی ہر بلبیل شِی ثنا خوان
 ہم داد و وطن حال وی چہ عادل وی حکمران

دَدَہ پہ برکت باندِ وطنِ حمونب سَمبال دے
 ہر یوتہ پہ خندا دے ہر یوکس تہ پہ نیک خیال دے
 دَدَہ دے نظم نسق تہ ہر یوسرے لیوال دے
 تعمیرے صدیقی پہ دے زمان کنبی پومثال دے
 مُہد او معاون دَدَہ رہا پہ ہر یوحین شی
 دروغ نہ دی رشتیاد پہ رشتیا کہ دیقین شی

سُیْفِ الْمُلُوكِ حَبَا

صَدِيقِي سِيدِ وِشْرِيفِ

فُضْلِ الرَّحْمَنِ فَيضَانِ شَاعِرِ خُوشَنُوتِيسِ

رِيَا سِتِ سَوَا

طَرَح

يُوزَةُ يُوَا زِي نَه يِمِه پِه دے باندِ خُوشَالِه

رَا زَةُ كَلِه رَا زَةُ چِه دِ خَبَرِ كِر مِه دَحَالِه

دَانِه چِه بِيَا حَمَانِه تِه كَلِه كُو كُصَالِه

نِن بَارَكَا د سِهْر سَتْرَكِي دِهِي حَمُونِبِ پِلُور

يُونَا وِي دَ مَكِينِ دَا خَلِه شَوَه حَمُونِبِ پِه كُور

كَلُونِه دَ عِشْرَتِ دَ ذَرِيَه پِه بَاغِ كِنِي شُو سَمُور

دَ سَوَاتِ پِه كَلِسْتَانِ كِنِي بَلْبَلَانِ كِي شُو پِه شُور

خُوشَالِه خُوشَالِي دَه نِن دَه سِرِي دَخِيَالِه

يُوزَةُ يُوَا حِي نَه يِمِه پِه دے باندِ خُوشَالِه

پہ جوش د محبت کبی د سیماب غوبد ر قاص شوم
 د عام نہ جدا شومہ د خاص سر خاص شوم
 میدان د تصور تہ ورد نہ پہ اخلاص شوم
 د فکر پہ دریاب کبی و ر پکے لکہ غواص شوم
 خارج م کرا لعلونہ چہ قول چک د لہ کمالہ
 د شاہ د تاج پوشی پہ تاج جواؤم کرا الالہ
 ن جشن د حضور دے کہ د کوئی اختر ہلال
 د ابدر د کمال دے کہ یو ستورے د اقبال
 یا بسکلے پلو شہ دہ سرو ہی پورہ پہ کال
 یا داچہ پہ ہجران پسے مدام راجی وصال
 ن جونہ د جشن تماشا کوی د دیوالہ
 نری دنگے غرانگے سر بھر کوی د سوسالہ
 دازہ یوازے نہ یہ پہ د بانڈ خوشحالہ

د خیال پہ آئینہ کبی درتہ بنا یم یو تصویر
 پہ ہوش شہ ہسے نہ چہ شہ د خا یہ هو اکیر
 د سبی د جا دو نہ درتہ چک کوم تقریر
 اثر بہ ہلہ او شی د ضمیر نہ پہ ضمیر
فیضان خیل تخیل کرو د شاہ مینے تہ لیوالہ
 الفاظوئے پہ زخم د زریہ کینہودہ د سما لہ

طرح

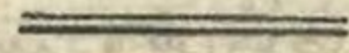
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع
 یوزخ زہ د سیل د پارہ قلاوم صحرائتہ
 گلشن د خوشحالی کبی گر زید مہ زہ ہر خوانتہ
 یوزی عجیبہ بھار پہ غوک کبی او د ماتہ
 طوطیا پہ گلستان کبی پہ خندا کیناستہ جمع

د سوات په گلستان کښن پن چغیر ی بلبلان
 محفل ته د ادب واره غونډی ری ادیبان
 په یادو د سلطان کښن مشغولیری شاعران
 د جشن په جون کښن بیا او بیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د باره د سهر تاریخ به یادوی په هر حال
 چه د اسی سالگره پکښن کید شوی بهر کال
 خوشحاله خوشحالی ده نن دهرسری په خیال
 د جشن په د شپه کښن تر صبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د جشن فریدون او د نوروز نه د جمشید
 همونزه جشن زیاده د احمونزه د یو عید
 آزاده آزادی ده پکښن نشته د غم قید

یو ښکلی محفل کښن شاه کدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 یو سیل د تماشه ده په هر حای په مکان
 تاریخ تازه کول دی نن د سوات د حکمران
 دا حکه نن راغونډ شولوی واره زاره خوانان
 د دی خوشحالی نه په رشتیا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع
 د انجاس نه د چو پورے او شود اسی یاد
 په باره د سهر کښن حاصلیری همونزه مراد
فیضان حکمران د همونزه تلوی زند باد
 نن عام و خاص د پار د دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښن په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

دیر دیر فوائد دے رسو لی دی جہان و تر

لاس دے دلا سے دے دے پسر هر یو انسان و تر

نشہ دے سلطانہ دے عیان نہ خہ بیان و تر

هر نتیجہ دے حدیث دے خیر الناسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

خاص دے هر پورخ دے داروئے دے ایسے مسیحا ئے تہ

چو تہ مرے ورنہ ئے خوہر چانہ پخلائے تہ

هم حمونب دے غم دے شپہ دے پارے یو صبا ئے تہ

هر فایده ستا حمونب دے پارے بے قیاسہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

ستا پہ لوی ہمت سرے دست اوطن آبادشہ بنہ

علم دے از دہ کورہ ورتہ جہل نہ آزادشہ بنہ

هم پہ جمیل وصف سرے هر وطن کبنی یادشہ بنہ

داد ستا تو تہ حکمہ اوس خلاصہ افلا سر دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

تا دے قوم دے پارے ہم پورے کورہ ضرورت و ارہ

تا دے ترقی پہ عروج چوت کورہ ریاست و ارہ

حکمہ دے کلتانہ تول خوشحالہ رعیت و ارہ

ستا مہربانی دے یوے بلے نہ کیا سہ دے

هر سوری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ دے

جشن دے بارے دسہر دے مبارک وی ستا

دیرے خوشحالی دے سلطانہ یو پہ لک وی ستا

ستورے دے اقبال دے تل رو سنانہ پہ فلک وی ستا

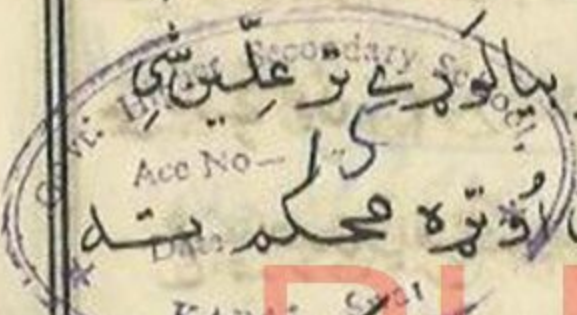
دا دعاء جو نذرہ ستا پہ حق کبی بے وسواسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ
 نہ در زندا باد لے حکومت دستا مدام وی تل
 سو رک د رحمت دستا پونہ علی اللہ وام وی تل
 ہم دے فیضان حقیر پتا دعا سلام وی تل
 دا بنادی شروع جو نذرہ انیس سو اچاسہ
 ہر سہری موند لے لو یہ بر خیر ستا دلا سہرہ

طرح

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تور دی کہ سہرہ شنہ دی ہم کہ زپردی او کہ سپین شی
 دا کہ پہ یورنگ شی نو بیا جو رہ تہ ترائین شی

راشہ دورنگی پریدہ پہ یورنگ سہ رنگ شدہ
 تہ کہے عاشق نو د آشنا د در ملنگ شدہ
 زرشہ د باطل د پارہ غشہ د خدنگ شدہ
 دوست بہ د خوشحالہ شی دشمن بہ د غمگین شی
 دا سہ کارناہ بہ د بیا کو پے تر علین شی
 مان د اتحاد پہ رسی او تہ حکمہ شدہ
 زہر د تفریق د مینہ نہ واہرہ کورہ مدغم تہ
 زہر د پہ چارہ د شاہ د مینہ کورہ قلم تہ
 ٹوک چہ دا سہ کار کوی پہ رشتیا سہ ناز بین شی
 دا خہ دروغ نہ دی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 راشہ دروازہ د یقین او وہہ پہ زورہ
 خپل یقین د خاص کورہ بیا ہلہ لہتوہ نورہ
 ولے تہ دیدہ او دانستہ گورے شمکورہ

خوک چه د اخلاص په جامه پتې شي نو آمين شي

تريخ نړوي بيا خلقونه ډير خوگ لکه کبښ شي

ته په صداقت د جهازيب د در غلام شه

ښکار لکه مار غه د هجت د ده په دام شه

خو به ئې بد نام ته د وفا په نوم نيکنام شه

مخ په صدق وينځه چه روښانه د جبين شي

هله به بيار و نر در ته د يار د غي آمين شي

خيال کوم هج بوره زه په دے معما کما نو

د اتش قعه نړ دي که واورى هو بنيا دانو

دايو معتمه د مطلب ډ که ده يارانو

وايي **فيضان** تاسوته که پوهه پر دور بين شي

کوزه پايه بړه، بړه کوزه د خود بين شي

فيضان سوات عفي عنہ سيد و شريف

الرحمن صاحب سوات

سوات

طرح

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

نن باره د سهر دے هر سر کړي له خياله

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

نن بيا هغه تاريخ دے هغه مياشت د دسمبر

ختل چه پر تخت وه والي صاحب بهادر

هر چاته هر سر راخي خوشحال په نظر

داز ياته خوشحالي د پړسي د بل کاله

يوزة يوازے نه يمه په دے باند خوشحال

دے جشنِ تاجپوشی لہ د و الی صاحب والی
 یوزہ یو اے نہ یم چہ پڑ کومہ خو شحالی
 د سیال سہ چہ سیال نردی ہغہ کوی سیالی
 معورہ ہم مسرورہ پدے و رخ و نیم بد حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی دہ نن دہر یو مسلمان
 ہر ہائے کنی خوشحالی دہ پہ ہیچا نشتہ خفکان
 تاریخ د تاجپوشی چہ دے جو نب د حکمران
 وہ چہ زبون حالہ ہغہ نہ کار زبون حالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 د اورخ د خوشحالی د اہل سوات و اقبال
 د بارہ د سہر دہ مبارکہ د دے کال
 دہ داسے خوشحالی لکہ د عیدہ پہ ہلال

د بارہ د سہر پکنی تاریخ و نیم نیکفالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ
 امان د انقلابہ نہ جو نب د حکمران وی
 دنیا کنی ترخو پورے چہ داز مکہ د آسمان وی
 ہم داسے د پہ قام باندِ مشفق جو نب سلطاوی
 دعا د حبیب دادہ ا خالفتہ لایزالہ
 یوزہ یوازے نہ یم پدے باندِ خوشحالہ

طرح

طوطیان پہ گلستان کنی پہ خندا کیناستہ جمع
 طوطیان پہ گلستان کنی پہ خندا کیناستہ جمع
 بن بارہ د سہر دے شاہ گدا کیناستہ جمع
 د بارہ د سہر یووی افتردے د او لس

هر یو سوری ته گورم چه کوی خندا هوس
 د د پیر خوشحالی نه په هر حای کبی د مجلس
 حسد او کینه لایه نن اعدا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بے حد خوشحالی ده ریاست کبی کور په کور
 چه ورخ د تاجپوشی ده د وائی صاب غمخور
 په زیاته خوشحالی له کتبه پاخیدا که رنجور
 آغوسته خه جا و خلقوز یبا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 نول خلق راغوند د خوشحالی شو په میدان
 هر یو کوی خوشحالی په تاجپوشی د حکمران
 په هر کلی د سوات کبی په هر حای په هر مکان
 محفل د خوشحالی کبی یار آشنا کیناسته جمع

امیر دے که فقیر دے کورے هر یو انتظام
 پیشوندی جلسے دی، دعا کا نے کوی قام
 شوک چه بے آرام وہ هغه وینم په آرام
 په خوان د سلطان ادنی اعلی کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع
 بیکاریگی هر طرف ته دروازے بنی مزه دارے
 میران بنی په د ورخ چه مسافر دروھی پلارے
 نور وائی مسافر خنکه اختر شه په تلوارے
 حبیب وائی کار و آتر په سودا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کیناسته جمع

طرح

هر سوری موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده

حضوره ما ایستل بادشاہی ستاسو قیاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

موندلے لویه برخه هر یوکس کتا سلطانه

احسان مالی جانی کوے دهره مسلمانه

بیا خاصکر په عاجزو ئے بے حد مهر بانه

هم ډیر د احسانونه هم جزا د سمد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

په مثل د حاتم د حکمرانه سخاوت دے

لایق د ډیر تحسین د آفرین د حکومت دے

د عدل د انصا د په کلې جهان شهرت دے

ستا فیصله هر د میرا او د قسطا سره ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر فیصله کوے په انصاف عدل پسند ئے

هر دے نوم د انصاف په تمای جها سر کنده ئے

هر صوف په د اوصافو په چترال په ډیر در بند ئے

تعریف د دنیا توله کوی دلاند که لپاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

حاکم دوی حاکم چه ور پکین عدل انصاف وی

هر صدق چه له بدو د رشوته خنصاف وی

هم چه جرم او کوی په اقرار باندي معاف وی

له دے نه چه خلاف شی بیا توبه د د خناسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ماوند د خنصیب کړه زیاله دے نه بنه اقبال

چه کوی مظلوما د په انصاف عدل خوشحال

ن دله گردش د انقلابه او سه آل

د عا د مظلومانو تیر سخته د الماسه ده

ن باره د سهر د تا جپوشی ده حکمرانه
 دانیک فال تاریخ د هر یوکس و نیم شا دانه
 د اورخ له اختراکه نه ده مهر بانه
 هره خوشحالی د کال د هر یو د پاسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه
 د احبیب له صدقه خیل مالک ته په د سوال کبی د
 تل د تضاعف د سالگری د کال په کال کبی د
 بل د نیکنامی غرض ے هر زمانه په خیال کبی د
 د الار د نجا هر مسلمان له به و سواسه ده
 هر سری موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح

دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

سوات ته چه خوک راشی پر رحمت در متین شی
 دروغ نذدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 لار چه یو ظالم او بل مظلوم شی عدالت ته
 دیر په خوشحالی مظلوم راضی مظلوم غمگین شی
 ز غلی عدالت ته مظلومان له هر طرف نه
 سوال د دوی قبلین د پرخفه ظالم بیدین شی
 په سوات کبی مساوات د معتبر او د غیر یاد
 حق رسی ے کی پی که خوک خا او یا مسکین شی
 زیات له مور و پلار مهر بانه شا په قام د
 بیا په کومه په وجه رعیت به تر غمگین شی
 نن په انتظام باند خوشحاله رعیت د
 نه غواری هیشکه چه بدل د د آئین شی

رحمت پہ ہنر چاوی چہ مطیع د حکمران وی
د شہا نہ چہ خلاف شی ہنر دور د شیاطین شی

د غلو شو کمار و نشتر مسافر سر خطر

نہ فکر لوی غم کہ پہ صحر سر پہ بالین شی

حبیب وائی نصیب د والی عمر د نوح شی

د قام دہ داد عار د فرشتو د پو آمین شی

ح حبیبان الرحمان حبیب

گالوچ - سوات

بنا علی امیر حیدر رضا بونیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

د بارہ دسمبر د خدائی محفوظ لوی د زاوا

یوزہ یوازے نہ یمہ خوشحالہ قول جہاد دے

د سوات پہ بنکلی زمکہ جہان زیب چہ حکمران دے

مرغی وائی سند دے چہ دا خنک امن آمان دے

مولی د پہ بنادی لوی د اکال تربلہ کالہ

یوزہ یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

مولی د پہ بنادی سر لری د والی ذات

ذات د دہ خوشحالہ وی خوشحالہ مولی سوات

پہ عدل پہ انصاف کبھی شاہ آغستی دی صفات
 قدم نقش قدم ہے ہر پوک کے دکمالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 قدم نقش قدم ہے رو یہ دہہ د اسلام
 اسلام ہنہ اسلام وی چہ ہے درست خیری انجام
 انجام د نیک خوینو پہ والی کبھی دی تمام
 د ملک او د ملت خبر نہ دہ تے محالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ
 د ملک او د ملت پہ محبت کبھی وی غرقاب
 د خوار و غریبانو پہ خدمت کبھی وی غرقاب
 قانون ہے شریعت کے شریعت کبھی وی غرقاب
 آواز ہے د توحید کے اورید کے د بلالہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

آواز ہے د توحید دے اورید لے برابر
 مہمندی رسول تہ درست و ہنہ او کوی مقرب
 یوزے د باغی پلورے تلہ امیر حید
 بلبل تہ کل ویلوجہ بہ تہ رائے صبا لہ
 یوزہ یوازے نہ میرہ کے باند خوشحالہ

طرح ۲۷

ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کیناستہ جمع

مفل کبھی خوا پہ خوا آشنا آشنا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی پہ خندا کیناستہ جمع
 ملو طیان پہ کلستان کبھی د کلونو نند ارے کبری
 ک فاندی خوشحالیکی ٹوک د خیل جوش نغری کبری
 د کلوا خلی پرے فحوکے دوارہ سرے کبری

زاغان په تیخته لاره په بید یا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ چه صبا شې خوشحالی کړی
 چه باد د صباراشی پانپه خاندی قوالی کړی
 نغره د زنده باد کړی زند باد چه د و آلی کړی
 خوشحاله تمام قوم په مرجا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ مصالحت کوی د عیش
 هر یو په خپله ژبه اشارت کوی د عیش
 دنیا کښ په دنیا خلق صفت کوی د عیش
 ټول قوم مخاخر د رهنما کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی خندل
 محفل کښ چه خندا کوی هم دا کوی کتل

د و آلی به مساوی نه وی خو ک بل
 جلوس کښ د بنادی ټوټی داد کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا آشنا آشنا کوی مذکور
 د زنده خوشحالی نه معلومیربی مخ ضرور
 اباره د سهر د سالگیری کړی دستور
 میدان کښ مجلسیان په رضا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع
 محفل کښ خوا په خوا دی دیو بل نه تپو سونه
 حق کښ د و آلی غواری دعا ټول اولسونه
 محلق کړی د خپل توانه خیراونه مجلسونه
 پاران د امیر حیدر لاس په دعا کیناسته جمع
 طوطیان په گلستان کښ په خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا خبره هم هر چا و بنکے دخل قیاسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه په خدمت کبی ده

هر یوه صیغه د شرافت په صداقت کبی ده

ماهم اوریدلے داوینا د عوام الناسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

ماهم اوریدلے چې د قوم خان خادم گزے

ته خدمت د قوم کړے، نه چې خان حاکم گزے

تله دا فقره د فکر پورته دوسواسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

دا فقره د فکر پورته ستاد وصف ده

تله دا خبره هم هر یو لورته ستاد وصف ده

عدل کړے انصاف کړے دا ستاد احساسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

عدل کړے انصاف کړے نه چې ته ظلمونه شته

نه په ترقی سر داسه نور قومونه شته

بنکله په اخباراتو کبی لیک د حق ستاد

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

درست په اخباراتو کبی لیک جهاز یابے ته

خکه مهربانه په عاجزو غر با بے ته

تیزه رسائی د عقل ستاچې د الماسه ده

هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده

تیزه رسائی د عقل ستا په سیاست کبی ده

قوم د اسلام له بنه فائده ستا حکومت کبی ده

ورک دچغل خورشیدی چغل وینا فحاشه ده

هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

ورک دچغل خورشیدی دچغل وینا اثر نہ کری

بل طرف تہ کوچ بہ ہیچ امیر حیدر نہ کری

دام عریضہ بہ دسہر د التماسہ ده

هر سری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسه ده

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

لال نشی پتید لے کہ بہ ایروز پر زمین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا یقین پکار دے

یقین د مسلمان د پارہ بنہ بنیک کر دار دے

عالم بہ نا جا تڑ کہ چہ بدل کوی گنہ کار دے

رشتیا بہ خنکہ پت شی یوسر کہ نکتہ چین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

دنیایا چہ پتوی دا پتول گناہ عظیم دے

سوات والی تہ خیل استاد د خو کرے تعلیم دے

ماوند د انصاف منصف مزاج عقل سلیم دے

ہم د ایسے نور قوم و تولہ امام د جور امین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

ہم د ایسے نور قوم و تولہ د شی امام بنکارہ

عبرت بہ شجاعت کنی د آغستے نام بنکارہ

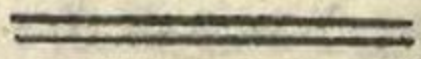
ہا کنی کوتاہ پتہ کوتاہ بانہ چہ شی اسلام بنکارہ

بیدار شی ہنہ قوم چہ باشلے نیک حسین شی

دروغ نہ دی رشتیادی بہ رشتیا کہ دیقین شی

بیدار شی هغه قوم چه نیک خو به ئے حکمران وی
 خدمت چه د مخلوق کوی په ده رب مهربان وی
 هغه زمکه او غرونه کانزی لوته گلستان وی
 په جا باند نظر چه دخل رب العلمین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په جا باند نظر چه وی د رب هغه عادل وی
 هغه تر مرتبه د خواخلاقو هم حاصل وی
 د سوات والی پشانه خدای خبر چه شوک عاقل وی
 په باره د سهر کینن چا چها به مضامین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 په باره د سهر کینن کور په کور باند بنیادی دی
 دشمن د ئے ذلیل شی چه په زړه ئے ناسوئی وی
 آزاد خود غه ژوند ک بل به خه د آرا دی وی

په غیر د شریعت نه که قائم بل یوا ین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی
 غیر د شریعت نه ریاست کین دستور نشته
 قصور د ک نادانو د دا ناوه قصور نشته
 ویناکوم د هانه ماته د کین ضرور نشته
 شاعر امیر حیدر د مولی نکرې چه نگین شی
 دروغ نهدی رشتیادی په رشتیاکه دیقین شی

امیر حیدر بونیری

بناغلے ایاز صاحب دگر اچنی نہ

طرح ما

یوزکے یوازے نہ میہ پہ دے باند خوشکالہ

پرون د پینتنو "ن" پہ خندا را غلو صبا لہ

زیرے د بنادی گوندے ہد ہد را ورو سبالہ

غرد سلیمان دنکہ غری و لاہ صد ا لہ

پینگلہ د آیم بیاجورکے شو دہ کہ ا لہ

بخت او تخت او تاج د خلی توب خنے زار پیری

کہ ناز د پینتنو فخوا باند ناز و نندی ناز پیری

تقدیر بہ گد سدا و تد بیر و لاہ پر کالہ

فطرت پہ سہ منکو کبھی حنار اوڑھیالہ

مختر پہ نورانی غیبک کبھی ضیا را اوڑھیالہ

نشہ لہ مستی و پد کے د صبار اوڑھیالہ

مقدیر او تد بیر دواہ لہ مرا نے قر بان پیری

بنا دی لہ خوشحالی نہ پہ جامو کبھی نہ حائیری

فردوس د پینتنو د غور پد پینتنو فخوا لہ

رضوان زیر و رکے ہسے رنگے د دنیا لہ

و رو نہ د بنا دی د گور لے ن ہر چالہ

صیرت ہم ارادو د مشیت دے دو جالہ

مہلی پینتون آدم تہ خلافت سپارے کی پیری

عوادہ د ہیواد چہ د بنا دی پہ تال زنگیری

خیبر چہ چا خبر کرے د د ہسے رنگ احوالہ

وے پوی یم پہ د پوی یم و جو بیار غلو خلالہ

کمال د پینتنو و زینید و نک لہ زوالہ

کمال ہسے کمال چہ تکمیل موی لہ کمالہ

غازی چه تاتہ گورم ننکیالی م را یادیری
 جهان زیبہ اتاتہ گورم ابد الی م را یادیری
 مبارک دیشہ دا جشن آپہ سیالو کین بے سیا
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 پستو پہ کلا سہ چہرے واک دراعلو تالہ
 بنادی بہ و نہ کری چہ پچلہ شوہ واکوالہ
 وارہ پستتانه پہ ہر وطن کین خوشحالہ لیری
 نوبت چہ ن ذستوا پہ سہ درو کین ستاغیری

ایاز کراچی

ہاغلے عبد الماک صفا فکری
 تند و پاک - سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 ہر جا فیض موندے کے بیل بیل ستاد اقبالہ
 مطہن، خورسند، ستا پہ دور باکمالہ
 سوات کے بونیر کے دوار خلاص شو دجنجالہ
 سوال ستاد عروج کوی ہر شوک دذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ کے بانڈ خوشحالہ
 سور رحمت کے قام لہ گورے لارے صافے
 رظلم دورک کپہ فرشتہ چہ د انصافے

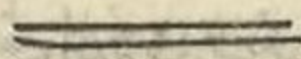
هر قدم چه اخله مکمل وی، نه کوی لاله
 و پانده هر سو استا به اقبال شه ذخیل سیاله
 یوزه یوازے نہ یمہ پہ کد بانده خوشحالہ
 لورہ، کہ جورہ دہ، کہ ختہ دے کہ کمر دہ
 کلے دے کہ بنہر دے کہ سمہ دہ کہ غردہ
 هر حای غوریدے ستا د عدل بنہ خادردہ
 نشته منزری هغه بیرو و تہ لیوالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پہ کد بانده خوشحالہ
 زہ وی، کہ اورے پکنی هر شوک خی مز کوی
 یرہ تره نشته خیل خیل مشغل کوی
 امن او آمان دے فکری نہ شوک کلے کوی
 قام د سواد علم پہ دولت شه مالامالہ
 یوزہ یوازے نہ یمہ پہ کد بانده خوشحالہ

طرح ۱۲

طوطیان پہ گلستان کبنی پہ خندا کیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبنی پہ خندا کیناستہ جمع
 قدرت چه د خزان ور پکنی او کوی قلع قمع
 اره بن د بھار پہ بنہ موسم شه گلستان
 بق د حد زبات شه غوتو او سپر د لو خان
 هر کل شه پہ خندا چه پسری او کوی اعلان
 بلبل هم نغمہ زن شه دوصا د کل پہ طمع
 طوطیان پہ گلستان کبنی پہ خندا کیناستہ جمع
 افغان د باغ لارہ، مہر با نہ شنه خا و ند
 سیاد ورک شه ظالم نغمہ غریبی خوند پہ خوند
 مستی کوی خوشحالہ دی پرند چرند پہ ژوند

کہ لوی دی کہ و ارہ دی ہرچا بیاموند لہ نفع
 طوطیان پہ گلستان کنی پرخند کیناستہ جمع
 عجیبہ تما شہ دہ سوات کنی بن صبا اختردہ
 د اورح د سعادت دہ بنیکل دور بختوردہ
 وطن بقول چراغان دے حکم بارہ د سہرردہ
 رنزا د قمبودہ ہرچائی بلہ دہ ہم شمع
 طوطیان پہ گلستان کنی پرخند کیناستہ جمع
 راضی دی د غازی نہ پہ بنہ شان سہ قوموند
 پہ دور جہان زیب باند او باسی تل شکر و
 فکری یوازے نہ ہر یو منصف و ایٹی حالوند
 فیضیا بہ نے پہ فیض سہ ہرچوک دی نشہ منع
 طوطیان پہ گلستان کنی پرخند کیناستہ جمع

طرح ۳

ہر سری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسر دہ
 ہر سری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسر دہ
 د اصد اٹمانہ ، بلکہ داد عام الناسد
 فیض موند لے چاند دے؟ ہر و مہرچوک دی؟ واید
 بل پھیر او مظلومادی کوم چائی؟ خا یہ
 کوپ او گوٹ حال احوال ، نہ چہ دورایہ
 تورا د انصا د تیرہ زیاتہ د الماسہ دہ
 ہر سری موند لے لویہ پرخہ ستاد لاسر دہ
 شکر د اکبر د سوات پتا باند رو بنانہ شہ
 لہم لہبان اوچت نے دو مرز چہ دہر چانہ شہ
 اقبال د چادے چہ محفوظ دہر خزانہ شہ

طرح ۱۱

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

پہلے ۲ یو باغ دے پکن تل چہ وی بھار
ازاد ور پکن کوچی بکبلان کوی چغار
نوشہ دہ د جنت امن آمان پکن بسیار

المان کے خبر دار د زمانے دے پہ اسرار
جنت بہ و ایم سواتہ کہ جنت پہ زمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دقیق شی

نہ نہ دہ د جنت زیب و زینت لوی بے شا نہ
قدرت پکن جو رکوی مناظردی لا بیا نہ
مندی پری گل، غوتی پانڑے ہم ناچ کوی د خانہ
آواز د طاہرانو اوریک شی د هر خوانہ

دالمال د دے دچہ منکول پستالپاسہ دہ
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

نن د قام د پارہ دلتر ہر جائی اسکو لو نہ دی
نورد ترقی ہم ستاد ورائد اسکیمونہ دی
هر خوانہ موجود ستاد تعمیر بنہ مثا لو نہ دی
دے د احقیقت، ہسے خبرہ نہ د قیاسہ دہ

هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

لاس پہ نام ولا رفکری دعاء ستاد اقبال کوی
مرد دستا حاصل شی پہ دارین کبن دغہ سوال کوی
تہ چہ رہبری کوے تفصیل ئے د اجمال کوی

تا کو یا آغستہ چترہ خونہ د الیاسہ دہ
هر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

سستہ سستہ لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

احوال او گورہ راشہ چہ حال دتہ تسکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نظیر دے دجنت بسکے دستواز مکہ نامدار
طوطیان پکنی چغار کوی بے خوفہ لہ آزار
دادور مجتور دے دی ہر توک شکر گزار
خزان دے مولی دور لری دے چمن گلزار

پہ امن دے آقا تو دے دے ہر یو مکین شی
صد شکر دے اکبر دے چہ پہ امن کبن اول یو
دقحط کش مکشہ بچ دے ہر قسم غوبل یو
اقبال دے جہا زب دے منظم او مدلل یو
دے علم پہ زبور سہ فکری! بندہ مکمل یو
حافظ دے دے غازی محمود بوالہ العلمین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
(عبدالملک فکری، تندو ڈاک سوا)

بنا علی شہید محمد خا
صاحب مینوش تراندی (صوابی)

طرح نما

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہزار کھلے دشمن کئے بے باکہ نکتہ چین شی
ہلال چہ دے خودی چہ کمال سہ قرین شی
ہمال دے قاہری کئے ہلہ ستور دے جبین شی
دوخت پہ کوتہ کبن دے سلیمان ہنہ نکین شی
پہ تخت دے حکومت باند فائز پہ بندہ تمکین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

یقین چہ در محکم شہ فو قوت تر نہ جو رہی
 چہ پاک در شہ قوت نو حکومت ترینہ جو رہی
 چہ نیک در بصیرت شہ، عدالت ترینہ جو رہی
 کہ روغ در وہ سیرت نو شجاعت ترینہ جو رہی
 پہ ذات در جہازیب کین بہ داکل در تہ آیین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پلاس کین در قلم در مقدر وجود کتاب دے
 دروند پہ سمندر کین در آسمان فقط حباب دے
 پہ سترگو در مؤمن کین در ادراک جہا سراب دے
 در وہ او در حق مینہ کین در یرنہ غونہ در حجاب دے
 اوچت شی در حجاب چہ چہ روح در شاہین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 در سوات در والی کار و ارا تعمیر در زندگئی دے

ہاں در تصور کین در تفسیر در زندگئی دے
 ہاں در سراپا وینہ تو قیر در زندگئی دے
 پہ ہم و فراست کین در تدبیر در زندگئی دے
 نظام پہ حکمئی در بنہ سیرت سنا سنکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی
 پہ غارہ در مینوش کین کہ در اطوق در خدمت دے
 در او در والی صاحب نشان در محبت دے
 در وہ در لازم ہاں در قول عمر صفت دے
 لک چہ چا حلال کورہ نو دا عین شرافت دے
 کمال در حسن ہم در داکہ کورہ چہ نمکین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر محمد مینوش تور لانڈی، صوابی

بِنَاغِلِ أَحْمَدِ جَاوِضًا نَشْتَرُ عَلَيَّرًا سَوَا
مَدِينَةٍ

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحال

دلشاد کرمی آزادشہ ہر نفر چہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ میہ پے دے باندِ خوشحالہ

خوشحالہ ہول وطن در ب پے دے کوم عظیم دے

پے دور جہازیب کبی چہ مو نبر خوشو دسیا

شکر بیا پے شکر چہ پمراستہ لہ دے ذات شہ

معراج د ترقی جو نبر نصیب د ذوالجلالہ

پسنتو نہ راشہ گورستا و طن خرنگ جنت دے

واورہ درتہ وائی دھمکل زب باد حالہ

معراج د ترقی چہ دے ذات پے مخی بیاموند

کبی ہر نفر لکہ سور ما جو نبر د خیالہ

عزت دے کہ عظمت کہ د دولت د جہازیب

راحت و مسرت دے و صوتا کرہ د اقبالہ

ماور د خوگ وطن تہ کہ خوگ کید تنگہ وائی

د لکڑشہ پے دولت د خپل وطن د لایزالہ

پے در کبی د خالق پے د نشتر وی دعا د اتل

آشنا کرہ مو نبر د خوگ وطن د تنگ د لوی کمالہ

طرح ۱۲

دو طیان پے گلستان کبی پے خندا کینا ستہ جمع

نوتہ نیمہ شپہ کبی جہازیب بلہ کرہ شمع

دو طیان پے گلستان کبی پے خندا کینا ستہ جمع

اُوچتے کورے خوگ راک پسے شروع شو نو بتونہ
 ماٹل شوہ دھرم ملک دھر وطن نہ و تہ سمع
 زاغان کہ خاپیرک و و روان کل شو نامراد
 رنرا د جہازیب کورہ لہ د وار و قلع قمع
 خوگ وطن جو نب بہ د جنت نہ یو حساب شی
 د درد لایزال نہ د نشتر شو داسے طمع

طرح ۳

هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 فضا د کوم ستا چہ ن پسر جو نب لیا سر دہ
 هر سری موند لویہ برخہ ستاد لاسر دہ
 سیرت د فرشتونہ فیض د نر نہ م آقا خانے
 حسین چہرہ در کورے لایزال عجب د ناسر دہ

اسوات د گور خود قسمت چہ د اصلاح کورے
 سر کند مو نبہ تو لو تہ زیبالہ پنج حواسر دہ
 وطن د پستونو چہ بہ رشتیا سرہ جنت کورہ تا
 د حال ژ بہ گویا دھر چمن پرے د احسان دہ
 اساد پستونو د وطن زیبہ اجہان زیبہ
 صداد مر جباد پہ کور دار د چپور اسر دہ

طوطیان لہ د چمن بہ د تیل ستای پیہ نغوسر دہ
 منوس ز باد زا غ دہ چہ عروس لہ د سپاسر دہ
 ایم نہ پستون در تہ قابل چہ بہ احسانہ شہ
 بہ کامیا نہ شی ثابت جو نب د قیاسر دہ
 اے جو نب سلطانہ مبارک بیا مبارک د شہ
 وینا د نشتر دادہ چہ سر کند لہ قرطاسر دہ

سلسلہ

طرح ۱۱

دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 پستون به خوارشی خنکه چه باد شاه عدا آمین شی
 دروغ نمدی رشتیادی پر رشتیا که دیقین شی
 نیم ریاکار بچان نه خونب ریاکار شی
 های دریا کار به په آخر کنی تحت ترین شی
 کید لپ قدم حماد سوات په زمین کنی ته
 گوره کائینات چه خاک وطن حماد آیین شی
 دے ددم قدم د عالیجاہ بلند شتر جو
 زیات به له د حاله استقبال جو نبرنگین شی
 آباد لورے خاوند حکمران جو نبرد سوات
 په سوال د کشتتر له فرشتونہ ہم آمین شی

احمد جا نشتر سکنہ علیگرامہ سوات

بہا علی مولوی ضیاء الحق صاحب

علیگرامہ سوات

طرح ۱۱

یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 ہونہ تیل حکمران او سے اے شاہ بلند اقبالہ
 ہر شوک د بھامند کولہ خیل جو اولہ نوالہ
 نول ستاد عانی کوی کہ شوک لوی د کھورسا
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ
 با جو پے پھرائی جو نبرد پارہ مدر سے کرے
 ہر خولہ دہر سپری د علمونو ہر سے کرے
 معور د کچہ کل واپہ دھنراو د کمالہ
 یوزہ یوازے نہ میہ پہ د باند خوشحالہ

داهغه افغانان دی چه پیشه ئی شرسد ت و
 له رور اوله عزیز سئ ئی بغض و عداوت و
 بل کار به له دوی نه وه ئی له جنک اوله جداله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 اوس ناست دی په آرام سئ کوی عیش و عشرت
 پیدا ئی یوله بل سئ دے انس او محبت
 تول ستا شکر گذاردی خلاص د ظلم د جنجاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 جاری په هر مقام باند ستا بحر د کرم د
 ن ستا په اهتمام سئ تول ستا باغ ارم د
 پاک رب د معمر په عمر نوح کوه نیک خصاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پونب تل حکمران اوسه اشاه بلند اقباله

قدرت د رب موجود زمکه آسمان وی
 سات په سار زمین کنی جهازیب د حکمران وی
 د سوال جو نوب قبول کوه پخبل فضل ذوالجلاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 پاک رب د معمر په عمر نوح که نیک خصاله
 ستا غلام خلقه بگوش
 د کوه له خبل لطف و کرم نه فراموش
 د داسه خاکسارانو پرورش کوه د عاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشماله
 هر شوک د بهر مند کوه له خبل جو اوله نواله

مولو ضیاء الحق، علیگرامه - سوات

بنا علی جناسا مطا محمد رضا منکوش

طرح

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

داوی رحمتِ در بے پہ جہا دیوے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

دنیاکن دھر قوم د انتظام شتہ

ہین امن ممکن نہ دے بے امیر پہ جہا

د اشاذ بلکہ عدم دی چہ آمین وی د جہا

رحمتِ نوی فرشتہ خونب والی دے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

بے لوثہ بے ریا تل د خیل قوم کوی خد

روز غمخور د قوم د ترقی د یو پہ محنت

ای دے توینہ حکم رب پہ د غہ نیک خصلت

جلال کمال نے حکم د در ب نہ بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

مائدِ محبوب د سوادے جہان زیب پہ زہرہ سلیم

بانی دہر نیک کار دے بلاریب پہ زہرہ حلیم

مبول د عام الناس دے شرافت لوی عمیم

صد آفرین پتاشہ والی ستا پہ افعالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

رو بنانہ شہ تاریخ ہم د گل ستا پہ دوران

مائل ستاد انصاف حکم ہر شوک د جہان

در اصل بجا ہدے ذیل مذہب د کورہ رو بنان

قائد لقب د ستا صدر را عظم نے بے مثالہ

یوزہ یوازے نہ یہ پہ دے باندِ خوشحالہ

طرح ۲

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۰ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

ملو طیان پہ گلستان کبیر پہ خندا کینا ستر جمع

۱۱ بارہ دسہرہ پنجم کان جو نبرد عیش

۱۲ بارہ دسہرہ رحمت د اتاریخ جو نبرد عیش

۱۳ بارہ دسہرہ کواکب د اقبال جو نبرد عیش

۱۴ بارہ دسہرہ رحمت د جہان زیب د ہر دیار

۱۵ بارہ دسہرہ یونسیم د نو بھار

۱۶ بارہ دسہرہ جہان زیب د اقبال جو نبرد عیش

۱۷ بارہ دسہرہ ظلم د اربہ نین پہ سوات شروع د فخر

۱۸ بارہ دسہرہ زغور د قوم د تل ظالم تہ کوی قہر

۱۹ سوات یو گلستان دے تہ ہم گل ادعم شمس

۲۰ دادرسی دہر مظلوم دے تہ سایہ دہر شمس

۲۱ تہ سورہ رحمت دے تہ رعب دہر بشمس

۲۲ د نپل تو ا پشت و پناہ دے کشتیا دے بے مثالہ

۲۳ یوزہ یازے نہ یہ پہ د باند خوشمالہ

۲۴ دراصل تہ د خدای دے پرستار دیر پہ غلو

۲۵ ستانیک محل دہر مومن پہ زبہ جو رشوے مومن

۲۶ دہر مفسد د زبہ نہ حسد دورشہ ستا پہ چو

۲۷ نین سواد ارا امان شہ پہ آرام دے بے مثالہ

۲۸ دغا و رب تہ مدام کومہ زہ مرزا سلطان

۲۹ آمان د د زوال کوی رب د عدل دامیران

۳۰ قائم د پہ جہان وی د اقبال ستور رو بنان

۳۱ فصیح ملیح بشر جو نبرد الی دے بے مثالہ

۳۲ یوزہ یازے نہ یہ پہ د باند خوشمالہ

سوال ته په درگاه د رب غفار کوه اے سلطان
 کله گل مخلوق د هم رنزا زيب د جهان
 دال و ترقی عروج د سوات دے د آسمان
 و انم د عدالت ربه جاری لوی په جار
 رو بنانه په کل سوات د زریه خالی لوی د غم
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کینا ستر جمع

PUKHTO.NET

طرح ۳۴

هر سري موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 لور د صبايي شوے چه رنزا د بام خاصه
 هر سري موند لے موند لے لویه برخه ستاد لاسه ده
 رحمت لے نه تا فيض رسي نه چا و ته
 رحمت لے چه جاری شوے هر خوا و ته

د امن فرشته ده د رحمت د رب غفار
 د اسوات دار الامان د په رشتیا ستره غم
 د قوم د ملک د پاره شب و روز کوی محنت
 هم خوب او هم خوراک لے دے د قوم په محبت
 عاشق د جهان زيب د معشوقه خپل رعیتا
 دراصل مجاهد لے، رد بدعت، شو سهر
 دعاء د عام و خدا و ته جاری د هر فمه
 ملیح د هم فصیح د جهان زيب د هر بشر
 ناسخ د هر قبیح دے دل صفا دے په عنصر
 رو بنان پرے کل جهان د معطر دے منور
 اننقش فی الحجی لے په دنیا جوړه یاد کار
 مقبول د عام و خدا مشهور د تول عجمه
 طوطیان په گلستان کبی په خندا کینا ستر جمع

زیب د کل جهان شوئے ذ زیرو نه بالا و ته
 ابرو د جھارے غنچه زمکه ستاد لاسه ده
 هر سړی موندلے لویه برخه ستاد لاسه ده
 ته باد نسیم لے چه مدام جھار د کلو لے
 خه بنه منقسم لے چه مدام جھار د کلو لے
 خه بنه منتظم لے چه مدام جھار د لوه لے
 هر پښتون شرف رتبه موند ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده
 ته خوشبویه کل لے زیب د باغ او د جهان لے ته
 ته زیب د ور بل لے سیال د نیشته عالیشان لے ته
 ته قدر شناس لے قدر منده قدر دان لے ته
 تل عفوه ستا په مظلوم ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده

تل ته مساوات دهر مسلم که وے د خان سره
 نشته عدالت کین تفاوت زیرو بالا سره
 لکه رب نظر د مرحت کوی له تا سره
 ته مشعل د ستوانے رنرانی پر ستاد لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده
 باره د سهر دے دا پنجه سالگره د ستا
 هر سړی مسرور دے استقلال د خپل ملک د جا
 بخت د بار اور شه بهر زیمه لے تا بند ماه
 تل کوی دعاء سلطان لے چه لے د لاسه ده
 هر سړی موند لویه برخه ستاد لاسه ده

طرح ۱۱

دروغ نه دی رشتیادی په رشتیا که دیقین شی

تل زیب ستا د جہاد، جہازیب کہ دیقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ صدے دُر شہوار ستا جہازیب دے
محفوظ د امانت ساتھ درب نہ ستا د ازیب دے

تل خیال ہے تو کمال ساتھ زوال ہے ستا ہر عیب دے
کمال ہے ستا کمال د کلام کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اے سواتہ، تہ تاراج و تل د غیر و بے آماج
بے سہ سر پرست تباہ برباد لکہ د جاج

صد شکر دے مالک شو د خیل قوم د ملک د راج
سامان ہم د عروج کمال بہ ستا جو رہا بالیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ستا و رانہ شیرازہ وہ، مکملہ شوہ ہنسپار شہ

معمار د خیل قوم پیر نہ خان و نج پوہ بنہ بیدار شہ
تعلیم صحت، تنظیم شہ ستا نصیب شکر گزار شہ

دالوی غمخوار ہمدرد ستا د اولی د کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

حفظان بچاؤ د خیل عزت دولت کہ د مطلب وی
ہمدرد شہ د سردار زیب د جہا کہ د مطلب وی

دیوہ د خیل قسمت دہ، دیر احتیاط کہ د مطلب وی
خان یوی پہ سود و زیا کوہ پہ ایما کہ دیقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

گنہگار دے تہ اے سواتہ تل د غیر و وسے غلام
ظلمونہ، بدعتونہ، و ران رسمونہ تول د قام

مالک د شریعت د سیاست شو لے نیکنا م

مشکور بہ د احسا د خیل والی شی کہ یقین شی
دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

دنيا ستا تما شڪيره ستا د عقل په نظام
تل هوش عقل سليم سانه دخپل ملك په دوام
هلا انكشت ماشو د عروج په هر يو بام
تل زيب ستا د جهان په جهازيه كه د يقين شي
دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
ماهد سياست د جور رستم د زمانه
قائد هو نبرد سواد كاريادكار د زمانه
قاسم فاتح د سواد د بدعت د زمانه
زوند نوم آبدى شه زيب د سواد كه د يقين شي
دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
د راصل خير الناس د اسرار هو نبرد قوم
رحمت د الله هو نبرد پاره د قول قوم
بشر د رب په فضل د غيبي رحمت د قوم

ماهد سياست عقل سليم كه د يقين شي
دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
در شب و روز كوشش جاري ده ستا د ترقى
نه خه چه ستا اولاد له جور بنيا د كاميابى
د تولو نه ورسته و اوس شو وړاندې په سيالى
اے سوانه خوش قسمت په خپل دين كه د يقين شي
دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي
مازا سلطان به تل د رب په دركوى د سوال
عزت ژوندون مدام وركې د خضر په مثال
د امر د قسمت د سوا ساني تل د زوال
تل زيب د جهان په جهازيه كه د يقين شي
دروغ نه دي رشتيادي په رشتيا كه د يقين شي

سلطان محمد، منگورا، سوات

بناغله شیرضا چندخو، سوات

طرح ۲

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ کنی رنواہلہ وی بنکارہ چہ عارفین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

تیارہ توراہ تیارہ وہ چہ لانه وہ جگومت

نہ علم نہ ادب وہ نہ جا پیر نہ شرافت

ہر خوک ووبے خبرہ د ہنراو د حکمت

نہ دول وہ د خالقو او نہ دازیب و زینت

ہمت او کوی مالبار نومرا و بوتے ہلہ شین

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

ہمت د جہان زیب چہ کرہ د عدل دیوہ بلہ

پسنتنہ د خیل قام نہ ہے دہر تکلیف کولہ

فائدہ د رعیت بہ ہے ہر وخت لستولہ

مدام میوہ د رحم ہے پہ ہر مقام کرلہ

اوس وایں بول قومو نہ چہ پہ شاد آفرین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

اوس وایں بول پہ شوق چہ د شہادہ و فادار

قائم دیری تل د سلطنت پرورد کار

د ابنیکا وطن باغ شہ پہ د باغ تازہ چہار

رشتیہ وایں شیرخادم لفظونہ د اشعار

راحی د دہر ملکہ کہ شوک سیل نہ شایقین شی

دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

شیر ، چندا خو، سوات

شر شور کوی طوطیان د دے وطن پر سرور
 داستا بنیکے دوران بنہ زمانہ خیر بہ ہر سیر
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 قومہ خوشحالی کی چہ ن بارہ د سہر دے
 والی صاحب پہ دے ورھے ایسود تاج پس
 دہ ورخ د خوشحالی حکم پہ ہر سہری اختر
 خوشحالہ ن عالم د خوشحالی پر بے قیاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ستا بنیکے دوران د پورے مزے د غر یما نو دی
 خاندی خوشحالی پر خوشحالی پہ مظلوما نو دی
 سخت ورھے ن د ریاست پہ ظا لیم نو دی
 رب د اجور کبری داد عام خا الخاصہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 تا د علم جال پہ وطن خور کپہ فیض رسانہ
 ہر یو کار خیر کرے تہ خیل قوم لہ مہر بانہ

بنا غلے خور مہر النساء صاحبہ بانو
 گو کاری، ستوا

طرح ۳

ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 منع د عطاء نہ د کہتر، نہ لہ مہترہ
 بل چینہ جاری د عنایت د لہ دفترہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 ہر سہری موند لے لویہ برخہ ستاد لاسہ
 بلبل کوی نغے پہ باغ کین کوی پہ نخر و
 قدما انہی د نازہ پہ رور و راچی خار و

ستاد فیض عام نہ رعیت شہ قول شاداند
 حکم در رتبہ پہ بادشاہان کین پیاسدہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد
 حق چہ ستاد شکر نہ مہی ہغہ انسان نہ دے
 نہ محسن ہغہ کہ چہ قائل در احسان نہ دے
 رب چہے ملکوے دناشکرہ مسلمان نہ دے

ستادہ دعاگو حکم بانو چہ حق شناسدہ
 ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد کلاسرد

مہر النساء بانو ، کوکاری ، سوا

بناعلی پیر محمد خاصا دکی، سوات

طرح ۱

زکے یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

خیر یوازے ماد پارہ نہ خود عام دے
 ہر سر رضادے حکم خلاصہ د جنجالہ
 زکے یوازے نہ یمہ پہ دے باند خوشحالہ

نشتر دے خفہ در نہ ہینوک د سوا پہ ملک کین
 نور ملکونہ وائی چہ شو لاند ستاد جالہ

رعیت بہ بے خود فخر کوی چہ ستا غوندے شادی
 ہر سر د لاند ک پورہ پورہ د خیالہ

داستاد ترقی سوال چہ کوی پہ خامین د قول
 بل تا غوندے شوک نشتر چہ دشمن کوی بے مجالہ

دست که حیوانات که جماداتی بول نارے وہی
 عادل ہے تہ عادل اے والی شاہ با کمالہ
 پورے بہ وصف نہ کری کہ شرح پیر محمد خا شی
 کہ تیر پے د وینا کاند اتلس نولس کالہ

طرح ۲

طوطیان پہ گلستان کبیر بہ خند اکیناستہ جمع

طوطیان پہ گلستان کبیر خوشی کری خند پید
 دیو شاخ نہ کری بل شاخ تہ د نازہ جھید
 تیاریہ د خیرہ لاریہ زاغان حکہ رمید
 ددہ دھنہ تختی د بنما تو بیو د مع
 طوطیان پہ گلستان کبیر بہ خند اکیناستہ جمع

تیاریہ د مملکہ لاریہ بہ وطن آ بادا نی د
 ویستی دی دوستانو د آرام زندگانی د

چہ بغض لوی زریہ کبیر د پیرے زیا تہ نادانی د
 قربان چہ لتاسا کوی ورسٹی د عقل قمع
 طوطیان پہ گلستان کبیر بہ خند اکیناستہ جمع

وطن د دختن خنہ دو چند جوہر کہ فسقا د
 خوشحالہ بہ وی ہنہ چہ کری تیر ساعت پریا د
 نہ جہل شتہ نہ مکر نہ فریب شتہ نہ فساد

دارحم د چہ بلہ شولہ ستاد حسن شمع

طوطیان پہ گلستان کبیر بہ خند اکیناستہ جمع

پہ ورخ د تا چپوشی خلق یوبل تہ مہش پیر شو
 د زمکے زیر کینچو نہ د زمین سے تہ ظاہر شو
 د چالاس کبیر چہ خاک و دھنہ واریہ جواہر شو

تہ ہے سنگ فارس خلق بہ زر کوی طمع

طوطیان پہ گلستان کبیر بہ خند اکیناستہ جمع

بہ فضل د اللہ د ہر چارہ منتخب شہ
 بالاد پہ شاہانو کبیر اے شاہ لوی منسب شہ

دے صاحب وطن واریہ پہ مثل د جنت دے
 خوشحالہ تے ہر وقت تمام واریہ رعیت دے
 دعا دورتہ جو بڑہ ہر یوکار دے سنکین شی
 دعا دورتہ جو بڑہ دا دعا در رب قبولہ کوری
 خلاص دے پہ دین دنیا کن پاک اللہ د نولہ کوری
 نیکہ دے غوث الزما دے پہ دعا دے رنگین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

نیکہ دے غوث الزما دے پہ سید شریف مزار لری
 تختی تے دشمن شاہ جہازیب لاس کن تلوار لری
 شی د مبارک ہم مبارک د ہمنشین شی
 شی د مبارک سبار کی مون بولہ پکار دے
 وی پیر محمد خان د دگی پاکہ راتہ لار دے
 دا دور د قائم وی ہم قائم د پرامین شی
 دروغ نہ دی رشتیادی پہ رشتیا کہ دیقین شی

پیر محمد خان دالی، سوات

بناغلے محمد نوشیر و اصحاب شاد پیری

ریاست سوات

طرح ۱

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

خوشحالہ ہر انسان دے ما خبر کہ د احوالہ

خوشحالہ ہر انسان د خوشحالی کوری کور پہ کور

بوراپہ سر و غنچو د باغجو کو حی لور پہ لور

بلبل د پیرہ جوشہ خان لہ جو کہ تنگ تگور

بادشاہ چہ عادل راغے خلاصہ د جنجالہ

یوزہ یوازے نہ یہ دے باند خوشحالہ

بادشاہ د عادل راغے پھر خای جو رشہ انصاف

د حق پہ سترکہ او گورہ بکین نشته خلاف
 بیزہ شرح او بہ سکی تل پہ یو گو در کین صاف
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف د کمالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ د باند خوشحالہ
 قلم شہ ناچارہ ستاد وصف نہ سلطانہ
 عادل ہے رحمدل ہے پہ غریبو مہربانہ
 رشیتین ظل اللہ ہے اے جو بیزہ حکمرانہ
 بادشاہ دھر وطن شہ سوال کوم د ذوالجلالہ
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 بادشاہ د روی زمین شہ دعاء کیم شام و سحر
 تاریخ د تاجپوشی دے پہ بارہ د سمبر
 د اورح د خوشحالی دہ پونڈ باند لوی اختر
 مرزا نو شیروان حکم پہ جوش کرجی د حیا^{لہ}
 یوزہ یوازے نہیمہ پہ دے باند خوشحالہ
 خوشحالہ ہر انس د خان خبر کہ د احوالہ

طرح ۱۱

طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

طوطیاں پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع
 شکر دے اللہ چہ د زاغانو لوشو طمع

شکر دے اللہ دے چہ زانغان شو تار پہ تار
 پیدا چہ شہ پہ سوات کین د مظلومو مدد کار
 فضل پونڈ و شہ د خالق غنی غفار
 د ظلم تیارہ لاریہ چہ رو بنانہ رانغلہ شمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

تیارہ د ظلم لاریہ رنہ اپی شوه پہ جہان
 موٹی د تل پسر لری جو نڈ دا حکمران
 د سوات ز مکہ ہے جورہ کورہ خایستہ جنت نشان
 د حق پہ غوگو و اورہ دا خاند پہ سمع
 طوطیان پہ گلستان کین پہ خندا کینا ستہ جمع

د حق پہ نظر او کورہ د سوات پہ سر زمین
 ٹاٹ پٹائی بیکل خایستہ باغی پہ بند آئین
 سوال م پہ درکاکہ کنی د ر ب العلیین
 خاوندہ لایزالہ دشمنی اوباسے قمع
 طوطیان پہ گلستا کنی پہ خدا کینا ستر جمع
 خاوند لایزالہ دشمنان کے کورے تاراج
 ترخو چہ وی ژوندی پس ددہ لورے دا تاج
 مرزا نوشیروان پہ صحبت لکہ دراج
 د خولے نہ کے د جوشہ پورہ اوختلہ منع
 طوطیان پہ گلستان کنی پہ خدا کینا جمع

طرح ۳۳

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 شک پکنی ہیچ نشتہ دا خبرہ بے وسواس دہ

شک پہ کنی نشتہ خا وادورہ قیل و قال
 ظلم ستم زور و ہر سہری وہ پہ جنجال
 چہ تہ د سوات زمکہ چہ تہ داسے دول حال
 لاند پہ قندیب چہ وہ دہرپا اوس لپاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 چہ تہ وہ قندیب سراسر جور و ہمالت
 د خان ملک د لاسہ دا وطن وہ پہ زحمت
 فضل دربارہ شہ ستا پورے رائے حکومت
 اوس کہ فکر اوشی نظارہ د کوز و پاسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ
 اوس کہ فکر اوشی نظارے دی لور پلور
 لاری موندے دروہا ہر سہری پکنی سور
 سر کونہ مزین شو آبادی شوہ کور پکور
 ژبہ د قلم تیرہ کپے د الماسہ دہ
 ہر سہری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

ژبه د قلم تیره کړې په هـ سـ
 تاریخ ته چه م وکاته وه باره د سمبر
 هر سره خو شماله گړخی جوړ دے پرے اختر
 مرزا نوشیروان خوله د چکه د سپاسه ده
 هر سره موندلے لویه برخه ستاد لاسه

طرح نما

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی
 آواز د صداقت چه وی د هر چا پر آمین شی
 د روغ نه دی رشتیا د ماضی او گوره حالات
 پوره به در معلوم شی حقیقت او واقعات
 د عدل زمانه د خو شمالی ده نن په سوات
 امن د آمان د خبردار د سامعین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

امن د آمان د ه هر سره دے په آرام
 سوات شه په مثال یوه توبه دار السلام
 غازی ملت چه بنه خدمت او کړو د قام
 په خپله به قائل شه که د زړه یاد آیین شی

په خپله به قائل شه چه خبر شه په احوال
 چو ته په دنیا کین به ئه پیدا نه شی مثال
 د ایم د وی قایم د وی داستوره د اقبال
 قبوله که د عام په درگاه در ب متین شی

قبوله که د عام شی په در د پاک اکبر
 مبارک د تا چو شی وی نن په باره د سمبر
 مرزا نوشیروان نه ستا پوره نه شه دفتر
 که لاند ک نظر نه د تاریخ د زمین شی
 د روغ نه دی رشتیادی په رشتیا که د یقین شی

مرزا نوشیروان شاد پیری، سوات

بناغے شیر افضل صا افضل سید و شرفا، سوات

طرح ۲۱

طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع

چہ بلہ ورتہ شوه د جہاز یبار خسار شمع
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
گلو نو هر طرف ته په بوستان کبی او کپو ز یب
حای پہ حای انصاف دچر ته نشته دے فریب
هر حای امن آمان د په اقبال د جہاز یب
شمشاد ئے سلا فی لوه را حی د باغ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
طوطیان ئے سلا فی لوه را حی د سردرونہ

پاتے بہ حیران شے کہ خبر شوے د قصو نہ
تیارہ د جہل دے دہ د سوات د کنارونہ
هر حای خوشحالی دہ سالگرہ د ن شپہ رمہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
هر حای خوشحالی دہ کل د کل سہ سہ سیالی کپی
سواتیان بے غمہ گری تول خوشحالہ خوشحالی کپی
خندے کما مت چہ حفاظت ئے دامالی کپی
عرومہ ئے پرایمے نہ د شوک د لطف د کر مہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع
عرومہ ئے ددرہ شوک تلے نہ دے
راغلی چہ پہ خیال کبی شوک د دہ دے
شک وری کبی نشتر حمد لہ بنہ پورہ دے
افضل وائی سر مال د قرا باد د صفہ
طوطیان پہ گلستان کبی پہ خندا کینا سته جمع

طرح ۱۳

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو ما اوریدے عام خاصہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

گنہ نہ یم پہ غوگو دہر کس م اوریدے دی

دوع یمہ پہ ستر کو کار نامے ستا کتلی دی

سوات شولو گلزار چہ ظالمان تررب دیستلی دی

داسے ظالمان پہ مٹکنی ستاد خنو خزی دی

ایہ د عدل ستوریہ ماویستے داد قیاسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

ایہ د عدل ستوریہ ستا پشان حکمران

چرتہ بہ پیدانہ شی کہ چانو کوی ٹوک جہان

سنا کین ستا پشان بہ پیدانہ شی داسے خو ان

تاجدارہ نامورہ رب دتل لورہ شان دان

درجہ در رب سوا کوہ داد عام د والناسہ

ہر سری موندے لو یہ برخہ ستاد لاسہ

درجہ بہ فخر دیار دیکرہ بلندہ پاک سبحان

مالیار دہم اللہ لورہ د سوات پہ د بوستان

دیر بہ وی کم عقلہ چہ بہ تائے وی خفکان

حق تا بہ حقدار و تقسیم کرے بہ نہ شان

ہرہ فیصلہ ستاد یوے بلے لیا سہ

د حق د فیصلہ دی پرے قائل پھر ملکو نہ

خکے اے سلطانہ پھر حای ستا صفتو نہ دی

بنیکے د نظام د حای پہ حای نشنہ چند و نہ دی

لاپہ تیاریہ کی بل پہ ہر حای مشالونہ دی

افضل و ایی عمر دیر شہ دارنر استاد اخلاصہ

شیر افضل، سید و شریف، سوا

دے چه خدای بادشاه که، شرم زاردهنگ کاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 دے چه خدای بادشاه که په باره د سمبر
 لرے ده یو دم که دعوں قام ته ور
 موسم د پسرلی شه شو خلاص بشکاله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 خاوره یو شزر سو، کانوی یو لعاونه شو
 جوپ ترے قسما قسم راشه دینه محاونه شو
 خانے حکمران دوی دا بلند اقباله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ

طرح ۱۲

طوطیا په کلستا کین په نند اکینا سته جمع

بناغله خان صا منگوره سوات

طرح ۱۱

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ

یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 هر انسان چه وینم کوک که حی له خیاله
 سوره سمبالیکی، قد د صنو بر وینه
 راشه تماشه له، ته د قام رهبر وینه
 دازیبا د جهاد د، چک د کماله
 یوزة یوازے نه یه په د باند خوشحالہ
 دارحم چه اوشه، پونکه په سحر کین
 کل شه دا کلاب، په باره د سمبر کین

داعدل انصاف نشده نن په زمانه
 لوی واره حمونزه شو په عقل پیمان
 اء خان قصابه هر خوک پو شو پرمع
 طوطیان په گلستان کښې خندا کیناسته جمع

طرح ۳

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده
 جهنده د ترقی حمونزه په تو بهان د پاسه

ستا په همتو لوسه لور حمونزه وطن شه
 د سیالو سره سیال شه، بسکه هر کلشن شه

دامهر بانی دهم د عدل د لیباسه ده

هر سړی موندل لویه برخه ستا د لاسه ده

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع
 ملک ټول بهار بهار شه، شوه بل د عدل شمع
 چه کوم وخت په چمن کښې د طوطیانو شه چغار
 سره خان له جوړه که عجیبه خک سنکار

د عدل خوشبوی شو بیلار اغله په طمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

روانه خوشبوی د عدل شوه د شهر یا
 په باره د سهر کښې تاج پسر چه که تا جدار

غک د اختر اولکید د هر سړی په سمع
 طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

هر سړی خوشحال شه چه شه دریم اختر
 شروع عدل انصاف شه لیر شه د عدل ور

په یره خوشحالی شو د هر جا وچه شو د مع

طوطیان په گلستان کښې په خندا کیناسته جمع

دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 چه داعدل انصاوی جهها به یو رهین شی
 شهر شایار وطن وه جو به دظلم یوسنکار وه
 یو دم عی صفاکه چه عادل عی شهریار وه
 لیدک د عز تو نو سنکار بن به هر چین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیا دیقین شی
 خیل حمونزه ملک د، خیل پر حکمران لرو
 بقول شکر گزار یو چه داسه رنگ سلطانو
 هغه ملک به لور شی چه سر دار پخیل مکین شی
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی
 دده په برکت حمونزه لار شه جهالت
 په باره د سهر وطن ته راغی دیو راحت
 داوی خان قضا چه لوی وار به یو حسین شی
 خان قصاب - منگوره، سوات

رنگ رنگ ترقی و رکوع قامله ملک زیبا شده
 په باره د سهر کبی دهر چا حق ادا شه
 راغی دافشه هم د سنی یوکم پچاسه
 هر سوری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 داکار په اتفاق او شه، ستا په نیک خصلت
 تل به ته کامران عی، چه وی د ا صفت
 د ا معلومه شو مو نزه هغه وقت د قیاده
 هر سوری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 اے خان قصابه، ستا چه خوش مرکه تو انوی
 صفت به دپه خوئی کبی دخیل عادل سلطان وی
 و تله داتکه یو د سختی او د افلاسه
 هر سوری موندی لویه برخه ستاد لاسه
 طرح ملک
 دروغ نندی رشتیادی پهرشتیاکه دیقین شی

بناغی دلاور خاصا دایگی

ریاست سوات

طرح

یوزہ یوازے نہیم پے باند خوشحالہ

یوزہ یوازے نہیم پے باند خوشحالہ
خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری

یوزہ یوازے نہیم پے انصاف د صاحب گوم
مستی قول رعیت کوی دھر قسمہ چہ گوری
پردی مال تہ کاتہ دی دھر جا پے زپہ کین شام
غنیا دایہ سواتیا شو، لہوی د دولت لوری
انصاف د شاہ سواکڑہ داکوانو خاطر نرم

اکثر صاحب مال شو زکوٰۃ نہی غنیل زوری
مخلوق تعلیم یافتہ رعیت د ک شہ دکمالہ
قائم د د انصافی خرنہ پے مشکور
قائم د حکومت وی خوچہ وی دنیا آ باده
پلاس د شاہئی د صاحب د از نٹیر محکم وی
بھار د حکومت د خدای ساتی د غم د باده
دادور د کلو نو پے کلشن ہر دم وی
د بدب د شاہ تل وی داد بدب دستا حیادہ
حیاد د اجمو نبرہ پس شب و روز ہر دم وی
نکاح د غنیا پانوی دستا شام خیالہ
د ازہ یوازے نہیم پے باند خوشحالہ
حکونہ معتمد د شاہئی پے ہر دستوری
خوشحال رعیتیا دستا پے عدل و حضوری
حکونہ دی ستا حاشہ د حکم اے سلطانہ

معنی لکه د متن، متن وی چه د معنا نه
 مسکن دستا گلشن شی، د گلشن نه ته شی خوانه
 ترخو چه دا دنیاوی ته محفوظ شی د دنیا نه
 کشتن د ستا تاجداروی چه تاجدار شی د هر شانه
 ایمان د سلامت شه، سلامت شه د ایمانه
 دشمن د رعیت د هیش ستاوی به مجاله
 ستاج د دولت سوار رعیتیا په تامموری
 رعیت راضی به د دے چه د تاپرے نیک خیالات دی
 خیالات د د نیک هیسه ستاد قوم پسر وی
 ظلمونه ستا په نیک فهم د خوار و پسر قحط دی
 بر د خیل نیک د هیسه د تار هبر وی
 حقوق د عدالت ستا د په هر وطن کین زیات وی
 دانگ د قاف تر قاف مدام ستاد بر نه بروی
 ترخو چه د لاور غمکین هر و نه وی د قاله
 د هغه د اسوالونه تل په در کین د غفور دی

طرح ۱۱

طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع

معجوره پرنده د سوا په ملک کین په شمردی
 طوطیان په گلستان کین په خندا کیناسته جمع
 معجوره هر آشیاد سوا په ملک کین په خندا د
 محفوظ امن آمان کین چلیبری د هر قسمه
 موسم د پسرلی د سوا په حد مدام پیدا دے
 اقبال د شاه سوا بد خواها کوه بهر د رسمه
 گل ها وقت بلبلوته د نازه په نیدا دے
 خوف ووت د کلونو د خزانه د جان جسمه
 شبیم غوتی غوتی لبیا د کار و ستار د
 طوطیان او بورا گا خوشنود پد کینا جمع
 طوطیان او بورا گا په سوا کین د که معتبر دی

موسم په عدالت په سوات کښې هر زمان گلزار دے
 د خوف نه خزان خفقان ژرنگي کور وگردي
 حيران جو نېز وطن ته ټول کابل او قندهار د
 موسم پرے معتدل گرهي يځني سم برابري
 آبي دستوا هر کله په نیک فهم د سر د اردے
 چمن چمن چمن د يورپ څخه بختري دي
 مخلوق د هر وطن د لته شاد اکينا ^{سته} جمع
 راځي د سوات ليد و له د هر قسم مخلوقات
 والي صاحب د سوات نام منور که قاف تر قافه
 حافظ د سوات ايستلي بد خواهاڼدي د هر بات
 منسوخر ظلم زور شر ان د هر قسم اسرافه
 رهبر د غريبانو د اسلطان دے عالی ذات
 گواه پرے ټول عالم دے چر ځای کښې د انصافه
 مشتاقه د پير عالم د سوات شاعر دل گستردي
 بد خواه د شاکه سوات گوشه جدا کينا سته جمع

دا دور د مدام وي په قسمت د حکمران
 شاهي چه د اول آخيره وي د ټول اولاد
 گلشن گلشن د سوات چه راهي وي پر طوطيان
 طوطيان او ميلانه بکښې او سپري خادو بناد
 و اصف چه د لاور غمگين پږ پخيل لسان
 دا ډول د دستاوي په والي صاحب آباد
 کلونه دولس مياشته په باغچو کښې معطر دي
 زاغان تر به ارم کښې په سودا کينا سته جمع

طرح ۳۱

هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خومر سايلانو اراده چه د کوم کار کړے
 هر سړي موندلے لويه برخه ستاد لاسه

خورش سائیل نو اراده چه دولت و کور
 قول هفت مایه شو پکنی یو پاتے عی و م نہ شد
 و اہر فقیر انو افسانہ د شہرت و کور
 پاتے یو سائل پہ سوات خوار چاتہ پہ نوم نہ شد
 دا د تقسیم بر خے پہ جمعہ کین حرکت و کور
 ہر سائل سخی شہ نام ہرگز پاتے دشوم نہ شد
 حکم پہ یورپ اشیاء سوات نامے اظہار کور
 چترے پس د بادشاہی لمن پاسدہ
 دا د شام ثانی پہ سوات کین بل چہ دویم شام جویشہ
 حکم دیر عالم پکنی دہر حائی تماشہ کوی
 دا د سید و لغوث پہ فرسائے د اسلام جویشہ
 سوات اکہ د نہر پہ وطن کین پلوشہ کوی
 ہر رنگ طالبان پکنی دہر علم انجام جویشہ
 ہر رنگ ملنگان پکنی پہ ہر رنگ نشہ کوی

ہر رنگ غنچے و پکنی ہر رنگ بھار کور
 ہر رنگ باغچہ پکنی دہر ثمرے قیاسدہ
 ہر رنگ ہنر پکنی د چین او د ختن شتہ دے
 ہر رنگ نقاشیان پکنی قابل پہ امتحان شتہ دے
 ہر رنگ فیشن پکنی تیار دہر وطن شتہ دے
 ہر رنگ فیشن ساز یعنی تیلر پہ ہر مگ شتہ دے
 دا د سوات شاہ دہر بندہ شہ گفتن شتہ دے
 دا سے دہر قسمہ نن پہ سوات کین قابلان شتہ دے
 دا د مہواری د سوات اصلاً دار و مدار کور
 حکم دبد بہ د سوات تیر خود د الماسدہ
 خود بہ ترقی د غہ د سوات نام عجیب کوی
 مل چہ تے پہ نیکہ خیل تا جور دہرہ یا بہ دے
 تل د سوات سلطان رائے دوستی د خوار غریب کوی
 دہ د عدالت خنجر و بستے د نقا بہ دے

ہم نے پرورش کوی ہم نے غور و طبیب کوی
ہم دے نیکو کار او نیک کردار دہر حسابہ دے

داسے نیکہ برخہ چہ د قوم سہ تاجدار کیت

برخہ جہا نگیری نے رسید د والناسہ دہ

نامہ نے ج ا و ہ الف ن ز ی ب جہترہ دہ

فکر و رتہ او کویہ چہ عقل و رتہ خام نہ کویہ

جیم ہ الف یوحای او د نون بیلہ خانہ غور دہ

ز یوازے کوردے تی ب یوحای بد فام نہ کویہ

د اجہان خائستہ برخہ نے نام کبی مقررہ دہ

نام کہ د حضور کور حروف نہ بے دوام نہ کویہ

د ا د صفت باغ کبی نوکری چہ کوم غمخوار کویہ

خوبینہ باغبانی د لا ورتہ چپور اسہ دہ

ہر سری موندے لویہ برخہ ستاد لاسہ دہ

طرح

دروغ نندی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

تعلیم د عدالت عاقلہ تہ او کویہ بہ سوا کبی

دروغ نندی رشتیادی پر رشتیا کہ دیقین شی

تعلیم کہ د انصا کوے اول پرے امتحان کویہ

داخل چہ سوا اول بہ سوا کبی نوم نے لندی ا کے دے

محصول د سواد عد دینہ اکا کہ تہ خیل خان کویہ

تپوس د میلہ نو د محصول دوئی تہ کار سپکے دے

پہ ورے پنچہ حکمہ پرے د عدل شاہجہان کویہ

اخلاق د بد فعلی بہ نولہ کبی خوند تیخ شملے دے

تہ اختہ کہ حاحد کبی مسافر شہ بہ پنچات کبی

بر باد یوژ وند دیا و پ عیا کہ دیقین شی

دروغ نندی رشتیادی پر رشتیا دیقین شی

درون چه میلانہ شیئی بہ مزکا دستا بھارتہ
 مالیان د حفاظت د پارہ وی ورتہ موجود
 پولیس حفاظتی دی تقسیم شوی ہر دیارتہ
 چاقی دستری مشئی میلنولہ ورگری سود
 نوکر کوی منجہ د خدمتو نو خیل تاجدارتہ
 صاحب د نوکرانو نہ جو ری د حیا بود
 خوشحالہ میلانہ شیئی د ہر قسم بہ غم قات کبھی
 کارونہ بی بیاری دی بہ ریاکہ دیقین شیئی
 روان چه میلانہ شیئی بہ مہم کبھی د سلام
 مطلب بی بہ زبہ داوی چه یو اوکری ملاقات
 منشیان کوی د صاحب ورتہ د ہر کلی کلام
 اے خوانہ نوم د اوواہیہ چه تیرونہ شیئی اوقات
 ولا روی بقول منشیان د میلنوتہ لاس پنام
 ترخو چه میلانہ کوی داخبل نوم ہفتہ ذبات

منشیان بقول شریفان د حکیمان دی پخیل ذات کبھی
 بہ جی قربا لکیادی بہ لکیا کہ دیقین شیئی
 نوم لیک چه ہر زمانگان کوی زر عادل سلطانہ بی ورکری
 صاحب د باوی کار د نوکر تہ زراو کوی آواز
 فلا نے میلہ تشریف د زردنہ مقرر کوی
 میلہ بہ ملاقات لکہ د کل کوی تن خیر از
 حضور د ہر کل قول د خولے ورتہ ہر کوی
 ہر شد غوندہ رائد ارشی لکہ پیر چه کوی نوکر از
 احوال درتہ بنسکارہ کوی دلاور بہ د ابیا کبھی
 بنہ واورہ داوینا بہ د وینا کہ دیقین شیئی
 دروغ نہ دی رشتیادی رشتیا کہ دیقین شیئی

رلاور غمگین واک سوا

دناظرینو پرخدا کین

خاص عوامو ته او بيا خاصڪر تعليم يا فته
 او ادبي طبقه ته دانشه معلومه ده چه جو
 په رياست کين تر دے حينه پورے داسے
 يو ادبي شاهکار او د ترقی او دعروج
 په حقله داسے يو مشاعرہ نه وه شونے
 دا اوله مرحله ده چه هر ڪله حضور
 غازی ملت والا همت فرمانرواي
 سوات دام اقباله د ترقی په بام باند
 مکاينبغی د سوات رياست پوزيد و نکه
 نينه او گوزوله، نو د ادیب، شاعرانو

په زړه کين دخپل محبوب حکمران د همت
 جذبه راغله، او د دے خپل نیک محسن
 د تحسین نه چپ نه شو پاتے کيد نو هندا
 حمونزد رياست بناشلی محترم جناب
 سيف الملوک صاحب صدیقی
 (تحصیلدار دفتر حضور دام اقباله)
 درياست سوا وغيره ادیبانو صاحبانو ته
 د مشاعرے پیغام ورکړه نو بنا بران بنا غلو
 شاعرانو خپل خپل کلام د پاره د شایع کولو
 صدیقی صفا ته را اولیکه، اگر چه د بعضو شاعرانو
 شعرونه د قافیو او درديف په لحاظ او د بحر په
 توازن سر سے نه خوری لیکن بیا هم صدیقی صفا د
 هغوی د جذب با تو قدر کوی او پخدا د ناظرینو کین

تاسورور

فضل الرحمن فیضان عفی عنہ
 صاحب
 حیات

د عقیدت کلونہ

راشہ لب او گورہ ڈا د عقیدت کلونہ
 لکہ بورا بویہ وہ دا د صداقت کلونہ
 ننتی ورح د تاجپوشی چہ د والی ^{حب} ضادہ
 شو پہ پیشکش کنی ورتہ دا د حقیقت کلونہ
 بن ادیبانو شاعرانو پہ اخلاص او خلوص
 حضورتہ پیش کردہ پہ د ورح د محبت کلونہ
 ہر یو شاعر اظہار د دیر خوشحالی کردے
 غازی ملت تہ د والی کردہ د عبرت کلونہ
 وائی حبیب چہ مونہ بہ نہ یو دایا کار بہ و تل
 تل بہ باقی وی دا جو نبرہ د خدمت کلونہ
 بنا غلے جنا حبیب الرحمن ^{حب} ضا حبیب کالیج

مظلوم ورته خند پېری او ظالم کوی فریاد
د زړه په وینو تکی دا زما قلم لیکي

سېف الملوك صديقي

زانا انتظار کومه ستاد سترگو

سېف الملوك صديقي

زه انتظار کومه ستا د سترگو
ولي پناه شوې ته زما د سترگو

چې په گلونو د دنيا کرم نظر
مثال مې نشته د اشنا د سترگو
که په سلگو يمه يواخي ته يم
اوبسکې بهيېری د هر چا د سترگو
خومره بنائست چې ستا په سترگو کنبې وو
نشته نرگس او د لالا د سترگو
هر چا ته گورمه دنيا لتوم
نشته هغه چرته خدا د سترگو

صديقي خوش دج په خلوت د دنيا
چرته به پت شی د دنيا د سترگو

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**